

[Trøjborg]

Men der er også grund til at spørge, hvorfor emballager til opvaskemidler, skyllemidler og lignende produkter ikke er omfattet af forslaget. Hvordan kan det være, at kemiske produkter, der markedsføres indeholdende mere end 1 liter, ikke er omfattet af forslaget? Hvordan kan det være, at der ingen forhøjelse er for kemiske produkter, som markedsføres indeholdende mindre end 1 liter og vejende mindre end 1 kg? Jeg synes, der var god grund til at overveje en forhøjelse af afgifterne på disse områder.

Alt i alt synes jeg, at ministerens forslag, selv om jeg næsten ikke tør sige det efter den sidste behandling, vi havde her, bærer præg af manglende sammenhæng. Måske er en del af forklaringen, at miljøministeren mangler en god, dækkende affaldslov at slå op i – det er der i hvert fald mange kommuner der mangler for tiden. Under alle omstændigheder mener vi, at afgifter, som har til formål at begrænse affaldsmængderne, bør følges af en lov om regulering af affaldsområdet.

Hvis ministeren ville fremsætte det forslag til lov om affald, som hun har liggende i skuffen, ville der komme prioritering og sammenhæng inden for affaldsområdet. Faktisk er det jo sådan, at forslaget har ligget der, lige siden miljøministeren blev minister, og det blev da også bebudet fremsat i statsministerens åbningstale. Alligevel trak regeringen forslaget tilbage kun tre uger efter. Det synes vi er beklageligt, og vi synes, det kræver en nærmere forklaring, når regeringen nu alligevel vil gribe ind på dette affaldsområde.

Hvis der var en lov og dermed sammenhæng i tingene, kunne afgiften anvendes til noget fremadrettet, til initiativer med perspektiv og sammenhæng, til renere teknologi og genanvendelse. Jeg synes, der er brug for sammenhæng på dette område. Der er ikke brug for hovsaløsninger – et populært udtryk anvendt af miljøministeren meget ofte – men der er brug for sammenhæng. Og det er der ikke mindst på affaldsområdet. Der er masser af kommuner, der tigger og beder om at få afløst cirkulære- og bekendtgørelsesstyret på dette område af en egentlig lov. Den efterlyser vi stærkt i denne sammenhæng.

Grove (KF):

Fra konservativ side vil vi naturligvis give disse regeringslovforslag en fornuftig og velvilig behandling i udvalget.

Leif Hermann (SF):

Da jeg sad og forberedte mig til at være ordfører under behandlingen af disse to lovforslag, sammenlignede jeg det foreliggende forslag til lov om ændring af loven om detailsalgspakningsafgiften med dengang, da loven blev ændret sidst. Det var en anden minister, men ellers så forlæggene fuldstændig ens ud. Forskellen er kun, at satserne og lovforslagets bemærkninger er anderledes nu.

I øvrigt må jeg nok sige, at man har været meget hurtig til at fremsætte et sådant lovforslag og til at sige, at det får et miljømæssigt sigte, når nu ministeren ikke bryder sig om ordet »adfærdsregulerende«. Det gør jeg for resten heller ikke, fordi man ikke rigtig er klar over, hvis adfærd der bliver reguleret; der er jo ganske mange mennesker indblandet i et sådant forslag.

Jeg kan tilslutte mig nogle af de kritikpunkter, hr. Trøjborg fremførte, og tilføje, at jeg ikke er overbevist om, at det netop er på dette område, vi skal sætte ind med en afgift. Hvorfor benytter man nu ikke lejligheden til at se på alle de engangsemballageer, som fylder op i affaldscontainerne?

Vi har allerede fået en række henvendelser, bl.a. fra noget, der hedder De Jydske Eddikebryggerier i Randers, som fortæller os, at alle kemiske og tekniske produkter er afgiftsfritaget, og det er jo ikke dem alle, der falder ind under den bekæmpelsesmiddelafgift, som er omhandlet i ministerens lovforslag nr. L 100.

Jeg mener, at vi under udvalgsbehandlingen af dette forslag bør se nøje på, om vi kan udstrække forslagens princip til andre områder. Jeg har tidligere givet udtryk for, at vi principielt ikke er modstandere af, at man bruger afgifter i miljøpolitikken, men at de skal have et klart styrende sigte, og at vi heller ikke har noget imod, at man bruger pengene til finansiering af miljømæssige aktiviteter.

Det, vi kan skændes om under udvalgsarbejdet, er derfor, om det styrende sigte er rettet præcist ind dér, hvor hovedproblemet ligger, nemlig på juice- og saftemballageerne, eller man blot har valgt at tage fat på det forlæg, der forelå i forvejen fra skatte- og afgiftsministerens side, da forslaget blev revideret sidst.

Hvad angår forslaget om miljøafgifter, gælder der stort set den samme holdning: Vi er ikke helt sikre på, at den afgift, ministeren vil indføre på engangsservice, betyder, at folk giver